

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 7470/2022

22.09.2022. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца Града Краљева, кога заступа Градско правобранилаштво града Краљева, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Бора Николић, адвокат из ..., ради стицања без основа, вредност предмета спора 480.349,96 динара, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 491/22 од 01.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 22.09.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог, изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 491/22 од 01.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 491/22 од 01.03.2022. године, потврђена је пресуда Основног суда у Краљеву П 1870/20 од 09.12.2021. године, којом је обавезан тужени да тужиоцу на име стицања без основа, за период од децембра 2012. године закључно са октобром 2020. године исплати износ од 480.349,96 динара, са каматом по Закону о затезној камати почев од 01.11.2020. године па до исплате и да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију, на основу члана 404. став 1. ЗПП, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, а ради уједначавања судске праксе.

Испитујући дозвољеност одлучивања о ревизији тужене као о посебној ревизији, Врховни касациони суд је утврдио да у конкретном случају нису испуњени услови које захтева одредба члана 404. став 1. ЗПП.

Наведена одредба члана 404. став 1. Закона о парничном поступку предвиђа да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни касациони суда оцени да је то потребно ради разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Нижестепеним одлукама усвојен је тужбени захтев применом одредби члана 219. и 214. ЗОО, јер је тужени по истеку Уговора о коришћењу стана закљученог на одређено време до 20.08.2012. године, наставио, без правног основа, да користи непокретност тужиоца, иако је позван да закључи нови уговор о закупу уз обавезу плаћања закупнине. Тужени је и након доношења правноснажне пресуде од 08.09.2015. године, којом је обавезан да се исели из стана, наставио да користи непокретност тужиоца.

Изнето правно становиште нижестепених судова у складу је са правним схватањем Врховног касационог суда, исказаним у ревизијским одлукама у истој чињенично-правној ситуацији. Услед наведеног, у конкретном случају нема потребе за новим тумачењем права. Такође не постоји потреба за уједначавањем судске праксе, која је по наведеном правном питању уједначена, као ни потреба да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Оцењујући дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 06.12.2020. године, а вредност предмета спора износи 480.349,96 динара.

Како вредност предмета спора не достиже тражени ревизијски цензус, то је ревизија туженог недозвољена.

Из наведених разлога, одлучено је као у ставу другом изреке, применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**